

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Jes Lunde vil misforstå eller misfortolke det, der bliver sagt fra regeringens side om arbejdsløshed. Jeg har ikke sagt, at arbejdsløsheden ikke er et problem, tværtimod har jeg sagt, at arbejdsløsheden er et kæmpeproblem. Jeg har sagt, at arbejdsløsheden er det største menneskelige og økonomiske problem, vi har, og jeg har henvist til statsministerens åbningstale, hvor arbejdsløsheden var *det* store problem ud over EF, som statsministeren beskæftigede sig med, fordi vi synes, det er det største problem. Jeg vil hverken bagatellisere det eller noget som helst andet, og jeg vil altså heller ikke misfortolkes derhen, at jeg ikke har den holdning. Jeg vil i hvert fald have det sådan, at når hr. Jes Lunde gør det i fremtiden, ved han selv, det er mod bedre vidende.

Men i forbindelse med den økonomiske situation i øvrigt spørger vi så, om det med det problem så trods alt ikke er godt, at vi nu har et stort overskud på betalingsbalancen i stedet for et stort underskud, at vi har lavinflation i stedet for højinflation, at vi har en rente, der er væsentlig tættere på den tyske og indtil 2. juni var lige ved den tyske i stedet for dobbelt eller tre gange så stor som den tyske. Er det ikke godt, at det er situationen, for så har vi faktisk økonomisk styrke til at gøre noget mere ved arbejdsløsheden? Det er det, vi siger, både når vi sammenligner over 10 år og når vi sammenligner internationalt.

Med hensyn til betalingsbalance, beskæftigelsesgrad, inflationsgrad og renteniveau står vi relativt set stærkt i forhold til andre lande. Det fremgår også af alle internationale analyser, og det er vel også derfor tilladt at nævne det i det danske Folketing som en kendsgerning.

Derimod vil jeg gerne kvittere for tonen i hr. Stavads indlæg i anden runde, som jeg synes var operationelt, fordi hr. Stavad skitserede nogle målsætninger, som han også opfattede vi var fælles om, og det vil jeg gerne kvittere for ved at sige: Det er vi! Jeg forstår målsætningerne sådan, at det, vi gerne vil i disse forhandlinger, er at øge beskæftigelsen, nedbringe arbejdsløsheden og have som målsætning, at vi, samtidig med at vi gør det, skal nedbringe underskuddet på statsbudgettet. Vi kan så glæde os over råderum på betalingsbalancen, men vi skal helst også finde modeller, der gør, at vi også efter at have taget lidt af det overskud sta-

dig væk har et overskud på betalingsbalancen, som er større end 20 mia. kr.

Jeg tror, at der begynder at tegne sig et grundlag for nogle rammer, der burde kunne føre til et forhandlingsresultat, og derfor er jeg enig i, at dagen i dag har bidraget til en proces i retning af et forhandlingsresultat.

Vi glæder os til de fortsatte forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er glad for, at det lykkedes mig at irritere finansministeren ved at beskæftige mig med regeringens vilje til at gøre noget ved arbejdsløsheden, for finansministeren har jo fuldstændig ret i, at det ikke er erklæringer, der mangler fra regeringens side.

Regeringen har igennem de sidste 10 år hele tiden sagt, at arbejdsløsheden var et stort problem, som vi sandelig også skulle gøre noget ved. Problemet er bare, at de arbejdsløse ikke kan leve af erklæringer. Det, finansministeren kunne gøre for at få denne debat til at ende sådan, at jeg begynder at tro på, at regeringen mener det, ville være, at finansministeren om et øjeblik bad om ordet for at give en forpligtende målsætning for, hvor stor en nedgang i arbejdsløsheden regeringen ville arbejde på i de forhandlinger, vi i øjeblikket sidder i.

Jeg vil bede finansministeren tage ordet, og hvis finansministeren ikke tager ordet, når vi begynder at snakke konkret, må finansministeren leve med, at jeg stadig væk ikke tror på, at regeringen vil gøre noget ved arbejdsløsheden – desværre.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg lytter altid med stor opmærksomhed til, hvad finansministeren siger, idet samtlige forhandlinger om næsten alting i dette Folketing efterhånden er koncentreret hos finansministeren, og jeg må jo sige, at det så også kan være svært at have overblik over det hele; det skal dog tale som en slags undskyldning.

Men nu har jeg lyttet hele dagen til denne debat, som meget mere har været en arbejdsløsheds- og beskæftigelsesdebat, end det faktisk har været en traditionel finanslovdebat, og da jeg er mit partis arbejdsmarkedsordfører, tillader jeg mig at komme op nu og sige: På baggrund af finansministerens bemærkninger